

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ*

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΜΠΙΟΝΗ

Εἰς τὸν εἰσιτήριοι λόγον μου ἐπὶ τῇ ἀναλήφει τῶν Προεδρικῶν καθηκόντων μου, εἶχον ἐπισημάνει πόσον ὑψηλὰ καὶ μεγάλης εὐθύνης εἶναι τὰ καθήκοντα τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν Προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας. Σήμερον ὁμως εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διαπιστώσω ὄχι μόνον τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τοῦ νέου Προέδρου, ἀλλὰ καὶ πόσας δυσχερείας εἶχε νὰ ἀντικρύσῃ εἰς τὴν πορείαν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαγγελθέντων μέτρων βελτιώσεως τῆς ἀνακαινιστικῆς προσπάθειας τοῦ πολυπλεύρου, ὅσον καὶ σπουδαιοτάτου ἐπιστημονικοῦ, ἐρευνητικοῦ, διοικητικοῦ, λειτουργικοῦ ἔργου τοῦ Ἀνωτάτου ἐπιστημονικοῦ Ἰδρύματος τῆς Χώρας ἡμῶν, δι' οὗ προβάλλεται ἐν τιμῇ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ὄνομα εἰς ὅλα τὰ πλάτη καὶ μήκη τῆς ὑδρογείου.

Ἄνελαβον μετὰ περισσοῦ, καὶ δύναμαι νὰ εἶπω μετ' ἐνθέρμου ζήλου, τὰ καθήκοντά μου. Εἶπον τότε καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα, ὅτι δὲν ἀρέσκομαι εἰς ἐπιδεικτικὰ προγραμματικὰ δηλώσεις. Ἡ συνείδησις καὶ ἡ ὑποχρέωσις νὰ γνωρίσω εἰς τὸ πολὺ δημόσιον τὰς σκέψεις, τὴν μέθοδον καὶ τοὺς τρόπους τῆς δράσεώς μου, ἵνα δυνηθῶ νὰ θέσω καὶ τὴν μικρὰν διὰ πετριδίων ἐποικοδομητικὴν μου συμβολὴν ἐπὶ τῶν ἄχρι τότε ὑπὸ τῶν προηγηθέντων ἀξιολόγων συναδέλφων σπουδαίων ἐπιτευγμάτων, μὲ παρῶθησε νὰ ἐκθέσω ὅσα ἔκρινα ὅτι ὄφειλον νὰ ἐπιτελέσω ἢ τοῦλάχιστον νὰ πράξω πᾶν τὸ ἐξ ἐμοῦ δυνάμενον νὰ ἐπιδιωχθῇ. Ἀλλὰ, «ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει», κατὰ τὴν παροιμίαν. Ὡς δὲ καὶ ὁ

* Συνεδρία τῆς 14 Ἰανουαρίου 1988.

ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «τῷ γὰρ βουλήματι Αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε»; Καί: «ᾧ ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ»; (Ρωμ. 9, 19).

Λέγω ταῦτα, διότι ἀσθένεια σοβαρά, ἡ ὁποία εἰσέτι μὲ ταλανίζει, ἀνέκοψε τὸν ζῆλον τῆς περαιτέρω δρόσεως τῶν ὑπεσχημένων. Καὶ ἡ διακοπὴ τῶν προσπαθειῶν μου ἤρχισεν ἤδη ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου π.ε., ἤτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τῆς προεδρικῆς μου θητείας, τῆς καὶ περισσότερον, ὡς θὰ ὤφειλε, καρποφόρου. Παρὰ ταῦτα δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσω καὶ σήμερον ὅσα ἀπὸ τοῦ νῦν καταλείπω εἰς τὸν ἐξαίρετον καὶ λίαν διακεκριμένον συνάδελφον κ. Μερικαν, ὅστις θὰ μὲ διαδεχθῆ. Ὑπεσχέθην, Κύριε συνάδελφε, ὅτι δὲν θὰ ὀρρωδῆσω, ὅπως προσεταιρισθῶ καὶ τὸν δυνάμενον νὰ βοηθήσῃ ἰδιωτικὸν παράγοντα, ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸς ὅπου δεῖ. Ἡ Σύγκλητος εἶναι ἐν γνώσει τῶν ἐπαφῶν μου καὶ τῆς ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας μετὰ τῶν δυναμένων νὰ βοηθήσουν τὴν Ἀκαδημίαν εὐγενῶν προσώπων. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι εἶδρον ποιᾶν τινα σχετικὴν ἀνταπόκρισιν, ἀλλ' ὄχι ἄμεσον. Ἐπαφίεται εἰς τὸν διάδοχόν μου νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐπαφάς. Ἴσως οὗτος ἐπιτύχη πλείονα ἐμοῦ.

Ὑπεσχέθην ἐπίσης ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχω πᾶσαν δυνατὴν πρόσβασιν ἐπιλύσεως ἐπείγοντων προβλημάτων καὶ ὅτι δὲν θὰ ὀστερήσω κορούων τὰς πύλας τῆς Ἡγεσίας τῆς Πολιτείας πρὸς διαφώτισιν, κατανόησιν καὶ κατάφασιν ἔναντι τῶν ἐπείγοντων αἰτημάτων τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἀνακουῶν ὅτι ἡ Πολιτεία ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἡμετέραν πρόκλησιν διὰ τοῦ εἰσβατηρίου λόγου μου. Ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Τρίτσης ἦλθεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ συνειργάσθη ἐπὶ 2 καὶ ἡμίσειαν ὥρας ἐπὶ ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐπέδειξε τοιαύτην κατανόησιν, ἣν καὶ ὡς Πρόεδρος ἐχαρακτήρισα ὡς μοναδικήν, ἀφοῦ εἶναι ὁ πρῶτος Ὑπουργός, ὅστις προσῆλθε καὶ συνειργάσθη μετὰ τῆς Συγκλήτου καὶ ἤκουσε καὶ ὁ ἴδιος προέτεινε, ἐν γνώσει ὅλων τῶν συναφῶν προβλημάτων, τὸ τί δεόν νὰ γίνῃ ἀπὸ μέρους τῶν Ἡγετῶν τῆς Ἀκαδημίας καὶ πῶς σκέπτεται νὰ ἐργασθῆ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συζητηθέντων. Ἡ συνάντησις Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Συγκλήτου ἐγένετο τὴν 10 Δεκεμβρίου ἡμέραν, Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν μέχρι καὶ 2 καὶ ἡμίσειαν μ.μ. Ἦτο ἡ χρονολογία, ὅτε ἐξηκολούθουν νὰ προεδρεύω. Διὰ τοῦτο ἄς μοὶ ἐπιτραπῆ νὰ θεωρῶ ὅτι εἰσηκούσθη καὶ ἡ ἰδική μου πρόκλησις πρὸς τὴν Ἡγεσίαν τῆς Πολιτείας κατὰ τὸν εἰσβατηρίου λόγον μου. Τὸν κ. Ὑπουργὸν ἠὲχαρίστησα τότε, ἀλλὰ καὶ σήμερον τὸν εὐχαριστῶ καὶ πιστεύω ὅτι ἐκφράζω τὰς γνώμας ὅλων τῶν ἐν τῇ Συγκλήτῳ παρισταμένων κ.κ. συναδέλφων, μάλιστα μετὰ τοῦ κ. Ζολώτα, ὅστις ἀνεπτυξε

μετά γνώσεως τὰ οικονομικά τῆς Ἀκαδημίας. Ἀναμένομεν καὶ εὐχόμεθα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεωρητικῶς λεχθέντων καὶ συζητηθέντων, τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Ἀκαδημίας, ὅσον πρὸ παντός ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἐἶναι πεποίθησίς μου ὅτι ἡ Ἡγεσία τῆς Πολιτείας ἀντελήφθη τὴν μεγίστην ἐθνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς ἀπηχίσεως τῶν ἔργων της, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, γράφων πρὸς τοὺς Φιλιπησίους (Φιλ. 3, 1), λέγει: «Ἀδελφοί μου, τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές!» Ἔς μοι ἐπιτραπῆ τὰ αὐτὰ νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ ἡ μετριότης μου: «Τὰ αὐτὰ λέγειν Ὑμῖν, εἰς ἐμὲ οὐκ ὀκνηρόν, εἰς ὑμᾶς δέ, τὸ εὐγενὲς ἀκροατήριον, ἀσφαλές». Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἐμφανίσω ἑμαντὸν «ἄλλην δρῶν βαλανίζειν», κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν (E. L. A. L e u t s c h e t F. G. S c h n e i d e w i n, *Corpus Paeoniographorum Graecorum, Hildesheim 1958*) καὶ ὅτι ἐπαναλαμβάνω δηλαδὴ ὅσα καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ διακεκριμένοι Πρόεδροι τῆς Ἀκαδημίας διετύπωσαν ἢ ἐδανείσθησαν τοὺς ἐξ αὐτῶν καρπούς, θεωρῶ ἐν τούτοις ἀναγκαῖον νὰ ὑπενθυμίσω καὶ τὰ ὅσα συνοπτικῶς διετύπωσα τῷ εἰσβατηρίῳ λόγῳ μου. Ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς, διακεκριμένος καὶ λίαν πεπειραμένος συνάδελφος, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ συνιστᾷ τοὺς εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ Κέντρα ἐργαζομένους, οἱ Διευθνταὶ τῶν ὁποίων μάλιστα προσλαμβάνονται μὲ πρῶτα ἀποσπασθέντα ἐπιστημονικὰ κριτήρια, ὥστε νὰ δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἰσότιμοι πρὸς ἀνάλογον βαθμίδα πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου ἢ καὶ Καθηγητοῦ. Εἶπον τότε καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ νῦν, ὅτι ἡ Πολιτεία ἔχει νομίζω τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδιώξῃ νὰ προαγάγῃ τοὺς προσοντούχους ἐρευνητὰς τῶν Κέντρων, κατόπιν φυσικὰ τῆς ἀπαιτουμένης κρίσεως, κατατάσσουσα τοὺς ἀξιολογούμενους εἰς ἀνάλογον βαθμίδα πανεπιστημιακῶν Διδασκάλων.

Ἔς μοι ἐπιτραπῆ ἢ ἐπανάληψις καὶ ὠρισμένων προτάσεων μου. α) Ὅπως καὶ διὰ τὴν Γ' Τάξιν τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὅχι μόνον διὰ τὴν πλήρη ἰσοτιμίαν μετὰ τῶν δύο ἄλλων Τάξεων, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει 25 ἔδρας, νομοθετηθῆ ἴσος ἀριθμὸς ἐδρῶν, ἤτοι 25 ἔδραι, ἡτιολόγησα δὲ ἀρκοῦντως τὴν πρότασίν μου εἰς τὸν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς Προεδρίας μου λόγον, ὅπου καὶ παραπέμπω. β) Ἡ μονοετής θητεία τοῦ Προέδρου ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὑπ' ἐμοῦ ἀνεπαρκής, μάλιστα ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πενταετῆ θητείαν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου. γ) Ἐπεσήμανα τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην ἐξευρέσεως οἰκοπέδου δι' ἀνέγερσιν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας. δ) Ἐπεσήμανα ὅτι θεωρῶ τὴν αὐξήσιν νέων εἰδικῶν Κέντρων ἐρεῖνης, ὅπως Κέντρον διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν οικονομικῶν τῆς Ἀκαδημίας, Κέντρον ἐρεῖνης συγκρίσεως

της Χριστιανικῆς Γραμματείας πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἀρχαίων Θρησκευιῶν Κέντρου ἐρεῦνης τῆς σημασίας τῆς «Ὁρθοδοξίας», ὡς παραδοσιακῆς ἐκκλησιαστικο-ιστορικῆς δυνάμεως ἐθνικο-πολιτιστικῆς ἀξίας παγκοσμίῳ ἀναγνωρίσεως· Κέντρου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Μορφώσεως.

Θὰ ἤθελον περαιτέρω νὰ προτείνω τὴν ἰδρυσιν τῶν ἀκολούθων Κέντρων ἐρεῦνης, ὑπαγομένων εἰς τὴν Γ' Τάξιν, ἦτοι: Διεθνοῦς Δικαίου καὶ Διεθνῶν Σχέσεων, καὶ μάλιστα μετὰ τῆς ΕΟΚ. Διοικητικοῦ Δικαίου, Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν κλπ. Ὅταν ἤχθησαν εἰς τὴν Ὀλομέλειαν δύο προτάσεις μου περὶ ἰδρύσεως Κέντρου Θεολογίας πρὸ τινων ἐτῶν, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Γ' Τάξεως καὶ πρὸ τινων ἡμερῶν δι' ὁμοφώνου καὶ πάλιν ἀποφάσεως τῆς Γ' Τάξεως περὶ ἰδρύσεως Κέντρου Συγκριτικῆς Χριστιανικῆς Γραμματείας μετὰ τῶν Ἀρχαίων Θρησκευιῶν (Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Ἰουδαϊκῆς, Ἰσλάμ καὶ Βουδδικῆς), ἡ Ὀλομέλεια ἀπέρριψε καὶ τὰς δύο προτάσεις. Ἡ ἀπόρριψις ὀφείλεται, ὡς πιστεύω, οὐχὶ εἰς τὴν μὴ ἀναγνώρισιν τῆς σπουδαιότητος τῶν προτεινομένων Κέντρων, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι ἐφ' ὅσον δυσλειτουργοῦν τὰ ὑπάρχοντα Κέντρα, στεροῦνται τοῦ ἀπαραίτητου χώρου καὶ μειονεκτοῦν εἰς προσωπικόν, πῶς εἶναι δυνατόν, ἐσκέφθησαν οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, νὰ προχωρήσωμεν ζητοῦντες τὴν ἔγκρισιν ἰδρύσεως νέων Κέντρων; Ἐδῶ ἀκριβῶς δίσταμαι εἰς τὴν ἀρνητικὴν ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας. Παραθεωρεῖται τὸ γεγονός ὅτι διὰ τῶν συνεχῶν καὶ πλείονων αἰτημάτων, παρακινουμένους ἐν τέλει νὰ προσέξουν τὴν σημασίαν τῶν αἰτουμένων Κέντρων. Καὶ ἐὰν δὲν ἐπιτύχωμεν τὸ μεῖζον, ὀφθαλμῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ἔλαττον. Ἐνῶ, παραμένοντες ἐπὶ τῆς παλαιᾶς μορφῆς τῶν Κέντρων, οἱ ἐν τέλει θὰ σκεφθοῦν ὅτι θὰ δύνανται τὰ ὑπάρχοντα νὰ συνεχίσουν τὴν λειτουργίαν των, ἄνευ ἐγκρίσεως νέων αἰτημάτων. «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. 7, 7. Λουκ. 11, 9-10). Ἀντὶ λοιπὸν ἐφεκτικότητος ὡς πρὸς τὴν προτεινομένην ἰδρυσιν νέων Κέντρων Ἐρεῦνης, θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον νὰ εἰσηγούμεθα τὴν ἰδρυσιν τῶν προτεινομένων νέων Κέντρων, ἵνα καὶ ἡ Πολιτεία συνειδοτοποιήσῃ πόσον μεριμνᾷ ἡ Ἀκαδημία καὶ πόσον ἀναγκαῖα εἶναι τὰ νέα Κέντρα, ἅτινα προτείνονται ἀπὸ τὰς Τάξεις, διὰ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ ἐκζητῶμεν τὰ ἀπαραίτητα μέσα λειτουργίας τῶν Κέντρων, μάλιστα διὰ τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῶν παλαιῶν. Ἡ στατικὴ κατάστασις τῆς σήμερον πρέπει κατ' ἐμὲ νὰ μεταβληθῇ εἰς προοδευτικὴν λειτουργικότητα διὰ συνεχοῦς διαφωτίσεως τῆς πολιτικῆς Ἡγεσίας ἐπὶ τῆς ἀθηρίτου ἀνάγκης προοδευτικῆς καὶ ἀνανεωτικῆς ἀναζητήσεως ὑπὸ τῆς Ἡγεσίας τῆς Πολιτείας τῶν ἀπαραιτήτων μέσων καλῆς λειτουργίας τῶν ἐρευνητικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν κατ' ἔτος τὰ παράπονά μας εἰς τὴν Πολιτείαν, εἶναι ἄσκοπον καὶ δὲν στερεῖται ἐπιμόμ-

φου κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ Ἀκαδημία ὡς Ἀνώτατον ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἴσταται μακρὰν κομμάτων, ὡς μὴ πολιτευομένη. Τοῦναντίον ὀφείλει νὰ συνεργάζεται καὶ νὰ σέβεται πᾶσαν κοινοβουλευτικὴν Κυβέρνησιν. Ταῦτα πρᾶξαι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως τῶν προεδρικῶν καθηκόντων μου, τὴν γραμμὴν ταύτην ἠκολούθησα.

Πέραν τούτων ἐπρότεινα τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα Διεθνῶν Συνεδρίων ἐκ τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἀκαδημιῶν. Σήμερον προέχει ὡς χρησιμωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη ἡ τεχνολογικὴ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τοῖς Κέντροις ἐγκατάστασις ὑπολογιστικῶν μηχανημάτων. Τὸ πρῶτον Μηχάνημα ὑπολογιστοῦ ἐδωρήθη χάριν τοῦ Προέδρου τῆς ὑπὸ τῶν Πανεπιστημίων τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῆς Διέγης διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, διὸ καὶ εὐχαριστῶ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης. Ἦδη τὸ Μηχάνημα τοῦτο εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις καὶ θὰ παραδοθῆ ὁσονούπω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἄς μὴ φανῆ παράδοξον ὅτι ὁ ἀπερχόμενος Πρόεδρος δὲν ἐπέτυχε νὰ πραγματοποιήσῃ, λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν καὶ ἄλλων ἀντιδράσεων, οὔτε καὶ τὰ στοιχειώδη, ὅπως εἶναι ἡ ἐγκατάστασις εἰδικῶν κινουμένων θαλάμων διὰ τὴν μετάδοσιν ὑπὸ μεταφραστῶν τῶν Ἀνακρινώσεων τῶν ξένων προσκεκλημένων μας, τῇ βοθηεῖα κινουμένων ἐνσυρμάτων ἀκουστικῶν. Δὲν ἐπέτυχεν ἀκόμη τὴν κατασκευὴν ὀρισμένων Βιβλιοθηκῶν διὰ τὴν παρουσίαν εἰς τὸ πολὺν δημόσιον καὶ τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς ὁμιλίας τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Κέντρων ἐπιστημονικῶν ἔργων.

Οὐδένα μέμφομαι, πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ἀπαξάπαντες οἱ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐργαζόμενοι αἰσθάνομαι ὅτι μὲ περιέβαλλον μὲ ἀνάλογον τιμὴν καὶ ἀγάπην. Ἀπαξάπαντες τοὺς κ.κ. Συναδέλφους μου Ἀκαδημαϊκοὺς εὐχαριστῶ ἀπὸ μέσης καρδίας διὰ τὴν ὅλην συμπαράστασιν καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παρουσίας μου καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσθενείας μου διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς κλονισθείσης ὑγείας μου. Εἶμαι βαθύτατα εὐγνώμων εἰς πάντας. Ἐντελῶς ἰδιαιτέρως ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Γενικὸν Γραμματέα κ. Μενέλαον Παλλάντιον, τὸν ὅποιον καὶ ἐκτιμῶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν πείραν τῆς διοικήσεως καὶ ἀγαπῶ, λόγῳ παλαιᾶς φιλίας μετὰ τοῦ οἴκου του. Ὁ συνάδελφος κ. Ξανθάκης, εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων Ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὴν πολύτιμον καὶ πολύπλευρον σοφίαν καὶ τὴν ὀρθολογικότητά του, μὲ καθωδήγει πολλάκις εἰς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν τῶν ἀποφάσεών μου. Τὸν εὐχαριστῶ, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ ἄλλα Μέλη τῆς Συγκλήτου διὰ τὴν ἐπωφελῆ συναδελφικὴν συνεργασίαν των. Ἰδιαιτέρως χάριτας ὀφείλω καὶ τοῦτ' αὐτὸ πλοῦσια αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν ἄχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρον διακεκριμένον ἰατρὸν καὶ συνάδελφον κ. Μερικαν, διότι μὲ ἀνεπλήρωσε

καθ' ὄλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἀσθενείας μου, συντρέξας με καὶ βοηθήσας με ἐν παντί. Ἐἶχομαι ἀπὸ καρδίας, ὅπως ἐν ρώσει σώματος καὶ πνεύματος ἀσκῆση τὰ νέα του καθήκοντα τῆς διαδοχῆς τῆς Προεδρίας τῆς Ἀκαδημίας μετ' ἐπιτυχίας, συμπληρῶν τὰ ἀφέντα ἀτελεῖ ἢ καὶ διορθῶν ὅσα κρίνει πλείονα ἐμοῦ ὠφέλιμα, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ μεγάλου καὶ ἐθνωφελοῦς Ἀνωτάτου πνευματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Πατρίδος!
